कावळ्याचें श्राद्ध

अरुण साखरदांडे

कावळ्याचें स्राद्ध

अरुण साखरदांडे

नूतन प्रकाशन

काषळ्याचें स्राद्ध
(कोंकणी कविता झेलो)
अरुण साखरदांडे

Kavallyachem Sraddha
(Poems by Arun Sakhardande)

प्रकाशन क्र. 3
पयली उजवाडावणी : डिसेंबर 2007

मुखचित्र
श्रीधर कामत बांबोळकार

अक्षर जुळणी
अमोल कामत

छापणावळ
हिरू नायक
रुतु ऑफसेट
वळवय, फोंडें, गोंय

उजवाडावपी
नूतन साखरदांडे
नूतन प्रकाशन
'काव्यांगण'
सी-3, बेप्सीन रेसिडंसी
वीज खात्या लागीं
अन्साभाट, म्हापशें, गोंय

मोल: रू. 140/-

जी. ए. कुलकर्णी हांचे कथेक

मांडावळ

कावळ्याचें स्राद्ध

कावळिणीन पुताक विचारलें,
आरे,
बापायचें स्राद्ध करिना?
कावळ्याच्या पुतान म्हळें,
बापायन म्हजे खातीर कितें केलां?
कावळिणीन म्हळें
बापायन तुजे खातीर
कांयच करूंक ना आसत
पूण तुका जल्म तरी दिला मरे?

कावळ्याच्या पुतान रागान
दोन-तीनदां तकली आपटिली
आनी कावळेभटागेर गेलो
कावळेभटान तीथ काडून दिली

.कावळ्याच्या पुतान स्त्राद्धाची
सगळी तयारी केली
स्त्राद्धा दिसा दोन-चार सोयरेय आयले
कावळेभटान धर्माप्रमाण
सगळें यथासांग केलें
कावळ्याच्या पुतान पिंड व्हरून
देवळा लागसारच्या झाडामुळांत दवरलो

देवळाच्या पारार बशिल्लो
अर्द पिसो भिकारी
धांवत येवन पिंड खावपाक लागलो

मनीस आफुडलो, मनीस आफुडलो
कावळ्याचो एक सोयरो आड्डलो

कावळिणीचे दोळे ओले जाले
दुकां आयलीं
तातूंतलीं दोन दुकां झाडा मुळांत पडलीं
आनी सुके मातयेंत जिरून गेलीं

25.9.1997

कागदाचीं व्हडीं

भाव गेले भयणी गेल्यो
यादींच्यो रोयणी गेल्यो
सोबीत सपनां राती गेल्यो
देवा फुडल्यो वाती गेल्यो

धोंपर फुटत खेळप गेलें
एकामेकां फाटल्यान धांवप गेलें
रडटां रडटां हांसप गेलें
हांसतां हांसतां रडप गेलें

खंय गेलीं कागदाचीं
उदकांतलीं व्हडीं?
आमी आतां उस्तितात
एकामेकांचीं मडीं

दारां आनी जनेलांच्यो
जाल्यो आतां वणटी
गर्भकुडींत पालवली
एकूच एक पणटी

एकाचीं शाणेपणां
दुसऱ्याचीं पिशेपणां
कोणें तरी घराचीं
खणलीं रे सोपणां

घरा फुडलो हुमटलो
पार्दिकाचो रूख
दाव्या दोळ्यान पळोवं नजो
उजव्या दोळ्यांतलें सूख

आतां एकामेकांचो
कोणाक ना हुसको
म्हज्या घराक आतां
हांव जालां परको

31.10.1997

काळजा कुडींत

काळजा कुडींत
सपनां राशी
वेंचींत बसल्यांत
मनशां पिशीं

एक सपन आवयचें
एक सपन बापायचें
एक सपन बायलेचें
एक सपन भुरग्याचें

सपनां भोंवतणीं
लायले दिवे
तातूंत तेल
रगत जिवें

सपन दिव्यांच्यो
पेट्टात वाती
पावला पावलार
शेणटात नातीं

तरीय सपनां
वेंचून सोंपनात
जल्मगांठी
सुटून सुटनात
24/3/1998

देव

रस्त्यार खूब मनीस जमिल्ले
तांचे मदीं
तीन मनीस आसले
एक देव आसलेलो मनीस
एक देव नासलेलो मनीस
आनी तिसरो देव शेणलेलो मनीस

देव आसलेल्या मनशान म्हळें
‘देव खंय आसा तें हांव जाणां’
देव नासलेल्या मनशान म्हळें
‘देव खंय ना तें हांव जाणां’
देव शेणलेल्या मनशान म्हळें
‘म्हाका भूक लागल्या’

कोणें तरी ताका बटाटवडो दिलो
देव शेणलेल्या मनशान तो बटाटवडो खालो
बटाटवडो खातकूच ताणें म्हळें
‘बटाटवडो खंय आसा?’
कोणें तरी म्हळें, ‘तुज्या पोटांत’
मागीर देव शेणलेल्या मनशान म्हळें
‘तो बटाटवडो परतो मेळटलो?’
कोणें तरी म्हळें, ‘ना’
मागीर देव शेणलेल्या मनशान म्हळें
‘बटाटवडो शेणलो’

मागीर देव शेणलेल्या मनशान म्हळें
‘म्हाका आनीक भूक लागल्या’
कोण तरी सामोसो हाडूंक गेलो
तितल्यान मॅण्टल हॉस्पिटलाची गाडी आयली
आनी
त्या तीन पिशा मनशांक घेवन गेली

2/1/2000

माकडाचे दांत

खूब गर्दी जमिल्ली
स्टेजीर चडून एक वाक्य उलोवपाची सर्त आसली
हांव स्टेजीर चडलों
हांवें म्हळें, हांव सकाळीं तोंड धुयतां
दुसरो स्टेजीर चडलो
ताणें म्हळें, हांव रातचो तोंड धुयतां

तिसऱ्यान म्हळें, हांव दनपारचो तोंड धुयतां
चवथ्यान म्हळें, हांव सांजेचो तोंड धुयतां
सव्यान म्हळें, हांव तोंड धुवपाक सकाळचो बारींत वतां
सातव्यान म्हळें, हांव बारा तारखेक तोंड धुयतलो
आठव्यान म्हळें, तोंड केन्ना धुवपाचें तें
अजून हांवें थारावंक ना
आनी एकलो स्टेजीर चडलो
ताणें म्हळें, हांव केन्नाच तोंड धुयना

हांवें ताचें तोंड उगडलें आनी दांत पळयले
सामकेच धवेफुल्ल

हांवें ताका कुशीक [illegible]लो आनी विचारलें
तूं तोंड केन्नाच धुयना आनी
दांत कशे धवेफुल्ल?
ताणें विचारलें, माकड केन्ना तोंड धुयता?
हांवें म्हळें, ना
ताणें म्हणलें, माकडाचे दांत कशे धवेफुल्ल?
हांवें म्हळें, बरोच हुशार दिसता मरे
कितें करता?
तो हांसलो आनी ताणें म्हळें, पीएचडी करतां
हांवें म्हळें, विशय कितें?
ताणें म्हळें, माकडाचे दांत

6.1.2000

कोण गेलो पयस

कोण गेलो पयस
काळीज उमास
मना ओलो सूर
भेटून भेटना

उसळटात ल्हारां
चुकलेलीं तारवां
दर्या प्राण देग
दिसून दिसना

दिवो जळटा व्गत
चिंब भिजली रात
फांतोडे सुलूस
लागून लागना

एकटोच वाटसरू
चलता दिगंतरू
पांयां पोंदची वाट
सोंपून सोंपना

खोल सपनतळें
ताका काळीज भळभळे
उदका खोल थाव
मेळून मेळना

25.2.2000

सुर्याचें जळप देखिलें

सुर्याचें जळप देखिलें
मळबांतलें मळब रेखिलें
आवयच्या पदरा पोंदा
सूख दुख्ख चाखिलें

रगताचे घाय सोंशिले
दोळ्यांतलें उदक लिपयलें
नातीं गोतीं सोदतना
तुटिल्ले धागे माड्डयले

अनवाणी वाट चलतना
पांयांतले कांटे काडिले
जिवीत राग फुलयतना
तुटिल्ले तारे जोखिले

हाचे ताचे खातीर
हड्ड्यांतलें प्राण झरयले
थेंब थेंब आटोवन रगत
जल्माचें रीण पावयलें

हाचो ताचो मोग जोखिलो
कोणा कोणाचो भोग भोगिलो
नव्या उमेदी सपनां खातीर
निमणो लेगीत स्वास घेतिलो
25.5.2000

मन गेलां रानां वनां

मन गेलां रानां वनां
उसती सगलीं पाळांमुळां

एक मन कापिल्ले वारीचें
एक मन शेणिल्ल्या यादींचें
एक मन देवळा माथ्यार
सोबीत भांगरा कळसाचें

एक मन आवय दुदाचें
एक मन उश्ण रगताचें
एक मन उदका विणें
बाविल्ल्या निळ्या साळकांचें

एक मन तुज्या केंसांत
रिगून रिगून खोयिलां
एक मन तुज्या दोळ्यांत
बिंब बिंब बिंबलां

एक मन तुजीं पावलां झेलीत
घुंगरांनी घुस्पलां
एक मन जावन यादी फुलां
पुनवे रातीं चान्नेलां

अशीं मनां जळां मळां
म्हज्या पोशांत सपन फळां
सोदूं ऋशीं यादी मुळां
वाट फुटल्या धाय दोळां

1.6.2000

कितें म्हजें नांव?

कितें म्हजें नांव?
शेणला म्हजो गांव
सात जल्म म्हाकाच
उलो मारतां हांव

कितलीं वाचलीं नांवां
कितलीं सोदलीं गांवां
पावलांचें रगत काडीत
कितलीं माड्डिलीं रानां

कितले हुपले दोंगर
कितलीं उसपिलीं तळीं
दीसरात हुयेली मारीत
भोंवतां जळींमळीं

मनांत म्हज्या पळेत जाल्यार
खोल खोल बांय
तातूंत केन्ना तरी पिशा
हांवूच बुडलां काय?

1.8.2000

अनंत

अनंताक हांवें कुंडेंत रोयलो

1
अनंत कोमरेवन कोमरेना
अनंत पानान पालेना
अनंत वाडून वाडना
अनंत काळजांत भरना
अनंत कसोच कळेना
अनंत फुलून फुलना
अनंत चुकून हांसना
अनंताक उदक मेळना
अनंताक कुंडी पावना
अनंत कुंडेंत मावना
अनंत कुंडेंत रावना

हांवें अनंताक कुंडेंतलो काडून जमनींत रोयलो

2
अनंताक फुटल्या कळेच कळे
धवेफुल्ल हजारांनी दोळे
अनंत मनयता नखेत्र सुवाळे
भुंयेर आतां चान्नी रात सोंपना
अनंताच्या फुलपाक आतां अंत्र ना

8.8.2000

सपनां कडेर

सपनां कडेर
चान्ने रातीं
दोळ्यांत भिजलीं
रगता नातीं

दुकांनी शिंपलीं
आपलींच मुळां
रुखाक मात
निर्बीज फळां

कोणाक सांगच्यो
आपल्यो रडी
पांयां पोंदा
आपलींच मडीं

जण एक सोदता
आपलीच वाट
एकाक भांगराचें
एकाक आलिमेनचें ताट

सगलेच म्हणटात
आपुणूच शाणे
धोडयाऱ्याच्या कपलांत
फकत तीन गुंडे

1.10.2000

घोंटेरांतले कावळिणी

घोंटेरांतले कावळिणी
कितलीं तांतयां घालीं?
आयज मेरेन पापणी तुका
कितलीं पोरां जालीं?

कितलीं मेलीं कितलीं उरलीं
आसा तुका याद?
उडून गेल्लीं पिलां तुका
घालता मगे साद?

रित्या रित्या घोंटेरांत
कित्याक काडटा दुकां?
वाडटीं पिलां उडटलीं
समजना गे तुका?

रित्या रित्या घोंटेरांत
परतीं तांतयां घालीं?
इतली तूं आवये
पिशी कशी जाली?

7.12.2000

इत्सा

म्हजो जल्म जावचे पयलीं
तूं आशिल्लोच
म्हजो जल्म जाता आसतनाय
तूं आशिल्लो

सुखा सुखा

सुखा सुखा
खंय गो तूं?
‘पिशा म्हाका
सोद रे तूं’

सुखा सुखा
पावस झडय
‘म्हाका तुजो
नामो कळय’

सुखा सुखा
इतलें रागार?
‘नशिबा तुज्या
तूंच विचार’

सुखा सुखा
केन्ना येता?
‘आज ना
फाल्यां सांगतां’

सुखा सुखा
खंय मेळूं?
‘निमाण्या दिसा
आमी खेळूं’

सुखा सुखा
दितां उतर
‘फाल्यां पळोवया
आयज विसर’

30.4.2002

जागो

आमी एक फ्लॅट घेतला
ड्रॉईंग रूम
तीन बॅडरूम
दोन टॉयलेट
एक सकयल, एक वयर

खूबसो ओपन तेर्रास
खूबशें मळब
दिसाचो सूर्य माथ्यार
रातीचो चंद्रीम
सकाळचो सुर्योदय
सांजेचो सुर्यास्त
खूबसो वारो, खूबसो पावस
जुलय म्हयन्यांत सोयऱ्या भशेन
माळये सोंपणार उदका व्हाळ
बस स्टॅण्ड ळागींच
पूण गर्दी ना धुल्ल ना
दुसरो आनी तिसरो माळो
चारी वटांनी सोबीत देखाव
मनांत म्हळें आनीक कितें जाय?

वयले वटेन
लागींच मसंड
निमाण्या दिसा लोकांक लेगीत त्रास नात
जीव वचचे पयलीं
पांच मिणटां मसंडेंत न्हिदलों
जाल्यार काम आनिकूय सोंपें
मसंडेंत एक फावट मारून
बरोसो जागो मात पळोवन दवरचो पडटलो

6.3.2002

सुखा सुखा

सुखा सुखा
खंय गो तूं?
‘पिशा म्हाका
सोद रे तूं’

सुखा सुखा
पावस झडय
‘म्हाका तुजो
नामो कळय’

सुखा सुखा
इतलें रागार?
'नशिबा तुज्या
तूंच विचार'

सुखा सुखा
केन्ना येता?
'आज़ ना
फाल्यां सांगतां'

सुखा सुखा
खंय मेळूं?
'निमाण्या दिसा
आमी खेळूं'

सुखा सुखा
दितां उतर
'फाल्यां पळोवया
आयज विसर'

30.4.2002

कोणा खातीर

जगप सोंपें?
काय मरप सोंपें?

जगप कठीण?
काय मरप कठीण?

जगतां जगतां मरप बरें?
काय मरतां मरतां जगप खरें?

जगून जगून कितलें मरप?
मरून मरून कितलें जगप?

जगप थोडें, मरप चड?
काय मरप थोडें, जगप व्हड?

जगनासतना कोण मरता काय?
मरनासतना कोण जगता काय?

जगपूय एकट्यानूच?
आनी मरपूय एकट्यानूच?

कित्या खातीर?
कोणा खातीर?
2.5.2002

दुकां

कांय दुकां व्हावलीं
कांय दुकां व्हावलींच नात
कांय दुकां रुजलीं
कांय दुका रुजलींच नात

रुजलीं तीं दुकां
मळबा पावलीं
व्हावलीं तीं दुकां
दर्याक मेळ्ळीं

मळबा पावलीं
तीं पावस जावन झडलीं
दर्याक मेळ्ळीं
तीं मोतयां जावन लिपलीं

जीं दुकां व्हांवलींच नात
तीं दुकां रुजतलीं काय?
जीं दुकां रुजलींच नात
तीं दुकां व्हावतलीं काय?

15.7.2002

दार उगडेंच आसा

कोणें तरी दार वाजयलें
म्हूण हांवें दार उगडलें

पळयल्यार
दारार उबें आसलें सूख
सुखान म्हळें
हांव भितर येवं?

हांवें घरांत भितर नदर मारली
इतलीं वर्सां म्हगेर आशिल्लें दुख्ख
दुकां गळयत भितोडे उबें आसलें

हांवें सुखाक म्हळें
इतलीं वर्सां म्हगेर आशिल्ल्या
दुख्खाक हांव कसो धांवडावं?

सुखान म्हळें,
पळय विचार कर
हांव परत येन ना येन

तेन्नासावन हांव बावडो
हुंबऱ्यार उबो आसां
भायर भितर पळयत
17.7.2002

वाट

गांवा कडल्या घरा
कोण रावना
धांपिल्ल्या दारा
कोण पावना

हुंबऱ्याचीं सोंपणां
कोण चडना
देवाकुडींत दिवो
केन्ना पेटना

घरा फुडलो आंबो
आतां चंवरना
घरा फाटलो माड
आतां लागना

बांयचें उदक
कोण काडिना
घरच्या कावळ्याक
कोण वाडिना

चुकून कोण
पावलो जाल्यार
दार उगडून उगडना
आनी धांपून धांपना
20.8.2002

वाटेर वाट

वाटेर वाट
घांटार घांट
दोंगरार दोंगर रिणाचे?

पानार पान
रानार रान
जिणेक फूल कांट्यांचें?

कातीर कात
दोळ्यांत घात
जळटा तेल रगताचें?

पावलाक दोळे
काळजाक कळे
फाटीर वजें जल्माचें?

सरणार वाती
मातयेर माती
भांगरा नशीब कोणाचें?

26.8.2002

घरांतलीं घरां

म्हज्या घरांत आनीकूय घरां आसात
एक घर म्हजे बायलेचें
त्या घराक पाखें ना, वणटीय नात
पूण गाडी मात आसा दारा सामकार
बायल बसली की ती फुर्र करून नाच जाता

एक घर म्हज्या भुरग्यांचें
तातूंत बॅट आसा, बॉल आसा
फुटबॉल ग्रांवड आसा
क्रिकेट ग्रांवड आसा
बॉक्सिंगाचें रिंग आसा
पुस्तकां, चित्रां आनी शाळाय आसा
त्या घरांत तांचीं सपनांय आसात
त्या घरांत तांचे वांगडा तांचें भुरगेपण रावता

एक घर म्हज्या आवयबापायचें
तातूंत टिव्ही आसा
त्या टिवीचेर रामायण आसा, महाभारत आसा

तकलेर वारें दिवपी फॅन आसा
आनी थंडी पडली की
आंगार घेवपाक दाटसार पांगरुणां आसात
त्या घरांत न्हीद येना जाल्यार
रातीं घेवपाच्यो
न्हिदेच्यो गुळयो लेगीत आसात

त्या घरांत आमगेल्या वयार आयिल्ल्या
चेडवाचेंय घर आसा
टिव्हींत लिपिल्लें
बटन दामलो की त्या घराक जाग येता
नायक, नायिका हातांत हात घालून नाचतात
हात पांय तवळी भेंड सगळें हालयतात
हें पळोवन तें पोट फुटसर हांसता
केन्नाय तें रडटा बी, भितरले भितर

ह्या सगळ्या घरांनी म्हजेंय घर घुस्पलां
कितलें सोदलें, कितलें सोदलें
पूण अजून सांपडना
केन्ना चुकून दिसता,
ह्या सगल्या घरांनी
म्हजें घर आसा?
काय ना?

16.10.2002

अवेळेच्या वेळा

अवेळेच्या वेळा
पळोवं नाका वाट
वाटेर वाट सोडटा
सोरपाची कात

अवेळेच्या वेळा
घालूं नाका साद
मना खोल घुमता
काळजांतुली याद

अवेळेच्या वेळा
वाजोवं नाका घांट
थंड वाऱ्या थरथरता
हात्यांचें भाट

अवेळेच्या वेळा
धुकलूं नाका दार
उश्ण रगता फुलता
मन सुरंगां भार

अवेळेच्या वेळा
पेटोवं नाका वात
नखेत्रांनी जळटा
अमाशेची रात

(1.11.2002)

बीज

हांव घरांत बसलां
घर नियाळीत

अचकीत
घर जालें वणत
वणटीचें जालें दार
दार जालें जनेल
आनी धांवपाक लागलें
म्हजे फाटल्यान
हांवें मारली उडकी
भंयान
जनेलांतल्यान
हांव जालों पक्षी
आनी उडूंक लागलों
ऊंच मळबांत
उडटां उडटां
म्हजीं जालीं कुपां
कडकड करून सरसरलें
जोगूल म्हज्यांतल्यान
आनी ओतूंक लागलो पावस
हांव मातयेंत जिरून गेलों
आनी ओग्गी आसां मातये पोंदा
वाट पळयत
फुडल्या पावसाची

(7.11.2002)

सफरचंद

सफरचंद खाल्लें की म्हाका कितेंशेंच जाता
आंग घामेता
कात चंवरता
केंस उबेतात
कूड पानेता
जीव तानेता
नदर तरणेता
मन उफेता
काळीज सोरपेता
दोळे धुंवरेतात

मागीर दोतोराक आफोवचो पडटा
ब्लड प्रॅशर तपासपाक

तपासून जातकच दोतोर विचारता
तूं सफरचंद कित्याक खाता?
तुका सफरचंदाची ॲलर्जी आसा

हांव मनांत म्हणटां
बरोच हुशार मरे हो दोतोर
सगळीं सफरचंदां आपुणूच खावंक सोदता

10.11.2002

फांतोडेच्या पारा

फांतोडेच्या पारा
वाजोवं नाका दार
छातये पोंदा चिड्डता
शेंवत्यांचो हार

किट्ट काळखा पदरा
वासनेचें ल्हार
खोल दर्या तळा
आर ना पार

मळबाच्या गर्भांत
लकलकता चूड
दिवटी घेवन नाचता
देंवचारा कूड

फांतोडेच्या दंवांत
शेत सगलें ओलेलें
कोणें सांगचें कोणा
बीज कशें रुजलें?

13.11.2002

तूं

तूं म्हजी भयण जावन
हुंबऱ्यार बसून गितां गायता
केन्ना म्हजी धूव जावन
म्हाका आपालिपा खेळयता
मदींच म्हजी आवय जावन
पाळण्यांत धोलयता
तूंच म्हजी राखण जावन
राती जागयता
अमृताये गाय जावन
माये दूदां पिवयता
जावन म्हजी सदाफुली
घर आंगण फुलयता

इतलें करून म्हजे माये
पदरा पोंदा घेवन आये
विचारता
तूं म्हाका वळखता?

13.11.2002

कावळ्यांचें झाड

फांतोडेचें उठ्ठा
कावळ्यांचें झाड

सकाळीं फुडें झडटा
कावळ्यांचें झाड

दनपारचें रडटा
कावळ्यांचें झाड

सांजेवेळां हांसता
कावळ्यांचें झाड

राती कडेन काळेता
कावळ्यांचें झाड

मध्यानरातीं सपनेता
कावळ्यांचें झाड

दिसानदीस कावळेता
कावळ्यांचें झाड

उजवाडांत एकटें
कावळ्यांचें झाड

दुखेता केन्ना सुखेता
कावळ्यांचें झाड

केन्ना तरी उडटलें
कावळ्यांचें झाड?

3.12.2002

झाड

कितलीं वर्सां जालीं
हांव सद्दां त्या झाडा पोंदा बसतां
झाडाक नियाळीत

आतां झाडाचें पानान पान
म्हाका वळखीचें जालां
ताका कोंबऱ्यो फुट्टात
म्हजे नदरे सामकार
ताचीं पानां झडटात

म्हज्या दोळ्यां मुखार
तें स्वास घेता
ताचो आवाज म्हाका आयकूंक येता
ताचीं मुळां जमनी पोंदा उदक सोदतात
तांचीं स्पंदनां म्हाका जाणवतात
ताच्या मनाचें दर एक ल्हार
म्हज्या काळजाक स्पर्शिता

सुकणीं ताचेर घोंटेर बांदतात
तेन्ना तें खोशी जाता
सुकण्या पिलां उडून वतात
तेन्ना तें खंती जाता

आतां तें जाणटें जालां
उडून वचपी सुकण्यांचें ताका दुख्ख ना
उडून येवपी सुकण्यांची तें वाट पळेता
पयसुल्ल्या सुकण्यांची सुलूस लागतकच
तें गदगदता
खोशेन शिरशिरूंक लागता

पळयात झाड आतां शिरशिरूंक लागलां
पयसुल्ल्या निळ्या निळ्या मळबांतल्यान
रंगरंगी सुकण्यांचें भिरें येता

11.12.2002

झाड कोंबरेता

झाड कोंबरेता
हांवूय कोंबरेतां
झाड वाडटा
हांवूय वाडटां
झाड धोलता
हांवूय धोलतां
झाड तानेता
हांवूय तानेतां
झाड भुकेता
हांवूय भुकेतां
झाड फुलता
हांवूय फुलतां
झाड फळटा
हांवूंय फळटां
झाड दुखेता
हांवूय दुखेतां
झाड सुखेता
हांवूय सुखेतां
झाड पर्जळटा
हांवूय पर्जळटां

झाड उडले दिगंतरा
हांव मात उरलों धर्तरा
11.12.2002

वोल्तेर

म्हज्या घरांत एक पोरणें वोल्तेर आसा
पयलीं म्हजो पणजो त्या वोल्तेरार बसतालो
एक दीस तो त्या वोल्तेरार बशिल्ले कडेन मेलो
मागीर म्हजो आजो वोल्तेरार बसतालो
तोय बी एक दीस तसोच मेलो
मागीर त्या रिकाम्या वोल्तेरार
म्हजो बापूय बसूंक लागलो
तोय बी अचकीत मेलो
वोल्तेराचेरूच
ह्या वोल्तेराचो म्हाका आतां भंय दिसता
हांव त्या वोल्तेरार केन्नाच बसना

पूण कांय दिसां पयलीं पळेत जाल्यार
म्हजो पूत त्या वोल्तेरार बसला
हांवें ताच्या कानसुलार एक दिलें
आनी वोल्तेर दोडून दवरलें

पूण हांव ना सो पळोवन
तो ल्हवूच वोल्तेरार बसता
आतां ह्या वोल्तेराचें हांव कितें करूं?
तुमकां बी जाय वोल्तेर?
तुमगेर बी आसा कोण जाणटो मनीस
नाका आशिल्लो?

15.12.2002

विपरीत

हांवें तकले वयल्यान हात भोंवडायलो
तेन्ना सगळें केंसूच म्हज्या हातांत आयले
हांव हुमेलों
हें आनीक कितें?
हांवें बोटाची मुदी सांसपिली
जाल्यार बोटूच निखळून पडलें, मुदये सकट
म्हाका थरथर भरलो
दिसलें, हांव सपनेवंक ना मूं?

हाताक चिमटो काडल्यार
हाताचें मासूच चिमटेंत आयलें
भंयान हांवें पांयार हात भोंवडायलो
जाल्यार सोरोप सोडटा तशी
पांयाची सगळी कातूच सुटली
धोंपराची वाटीच हातांत आयली
सकयल हात लायलो जाल्यार
हाताक कांय लागना
म्हजें सगळें भांडवलूच गेल्लें

मागीर लक्षांत आयलें
हांव मरून खूब दीस जाले आसतले
पूण कोणाकूच कशें कळूंक ना?

म्हाका लेगीत?
(15.12.2002)

जनेल

म्हज्या घराक दार ना
गंवडो दार दवरूंक विसरलो

हांव जनेलांतल्यान घरांत वतां
आनी भायर कसो येतां म्हणटात?
हें आनीक कितें विचारप जालें?
त्याच जनेलांतल्यान

पयर गंवड्याक हाडलो
आनी विचारलें
आतां कितें करपाचें?
ताणें तकली खाजोवन म्हळें
'पात्रांव, जनेलाचेंच दार फोडुंया'
हांवें म्हळें, 'पिशा, घराक एक तरी जनेल नाका?'
ताकाय तें पटलें
'थोड्या दिसांनी उपाय काडुंया' ताणें म्हळें

सद्या हांव त्याच जनेलांतल्यान
भायर वतकच भितर सरतां
आनी भितर सरतकच भायर सरतां

16.1.2003

जात्रा

बापूय गेलो
ताचे वांगडा आवय गेली
भाव गेलो
ताचे बरोबर भयण गेली
बायल गेली
तिचे सांगाता पूत गेलो
सगल्यां वांगडा म्हूण धूव गेली
पयसुल्ले जात्रेक

कितले दीस जाले
हांव तांची वाट पळेत बसलां

आयज
कोणें तरी म्हाका येवन सांगलें
ते जात्रेक गेल्लीं मनशां
परतीं येनात

16.1.2003

सात दीस

एक दीस बापायगेर गेलों
एक दीस आवयगेर गेलों
एक दीस भावागेर गेलों
एक दीस पुतागेर गेलों
एक दीस बायलेगेर गेलों
एक दीस नातवागेर गेलों
एक दीस वाज आयलो म्हूण
म्हज्याच घरा रावलों

16.1.2003

इश्ट

पयसुल्ल्यान दोंगरा वयल्यान
झाडां पेडां माड्डीत
माती मस्तीत
गच्च धवो धवो पावस
येता वाऱ्या सांगातान
काळींकिट्ट कुपां
वांगडा घेवन
रस्ते भिजतात
बिल्डिंगो ओलेतात
लोक पळटात
आलाशिऱ्याक

पावस लागीं येता नेटान
हांव दारा सामकार
उबो आसां पावसाक पळेत
पावस आतां येतलो
सामको दारांतल्यान
भितर सरतलो
म्हाका चिप्प भिजोवन
पूण, हांव दार बंद कशें करूं?
दारार आयिल्ल्या इश्टाक
दार कशें धांपूं?

15.2.2003

सर्ग

हांव मेलों
तेन्ना यमराजाच्या सेवकांनी
म्हाका ओडीत व्हरून
चित्रगुप्ता म्हच्यांत उबो केलो
ताणें म्हजें नांव तपासून पळयलें
आनी व्हडली खाते वही उगडली
ताच्या रुंद मेजा फाटल्यान
भरिल्ल्या पिशव्यांची रास पडिल्ली

कांय वेळान ताणें तकली वयर केली
आनी म्हाका विचारलें
आवयची सेवा केली मरे?
हांवें म्हळें, 'हय'

चित्रगुप्तान उजवे वटेनच्या सेवकाक कुरू केली
ताणें भरिल्ल्या पोतयांच्या राशींतली
एक पोती म्हज्या पोशांत दवरली

हांवें विचारलें, 'ही कसली पोती?'
'पुण्याची' - चित्रगुप्तान म्हळें
आवयची सेवा केल्ल्यान
फावो जाल्लें पुण्य
हे पोतयेंत आसा
बापायक सांबाळ्ळो मरे?
हांवें म्हळें, 'हय'
आनीक एक पुण्याची पोती
भयणीचें लग्न केलें? - तिसरो प्रस्न
हांवें मान हालयली
आनीक एक पुण्याची पोती
भावाचें शिक्षण केलें?
हांवें म्हळें, 'हय'
आनीक एक पोती
लग्न करून भुरगीं काडलीं मरे?
हय
कितलीं?
दोन
आनीक एक पोती
पोतयांची रास जाली

मागीर म्हजीं पापां ताणें मेजलीं
आनी दावे वटेनच्या सेवकान
पुण्याच्यो कांय पोतयो परत घेतल्यो
हिशोब मेकळो जातकच
हांवें विचारलें, आतां फुडें कितें?

चित्रगुप्त हांसलो
सेवकांक ताणें कुरू केली
तांणी सगल्यो पोतयो एकठांय बांदून
म्हजे फाटीर दवरल्यो
आतां तूं सर्गांत, चित्रगुप्तान म्हळें
हांवें विचारलें, खंयची वाट?
ताणें उजवे कडेन बोट दाखयलें
ते वटेन नदर मारली जाल्यार सोंपणांच सोंपणां
वाट ऊंच मळबांत पाविल्ली
फाटी वयलें पुण्याचें वजें सांबाळीत
हांव सर्गाचीं सोंपणां चडूंक लाग्लों
वयर
वयर
वयर....
दम लागलो
फाट मोडूंक पावली
हड्डें भरून आयलें
स्वास घेवपाक हांव मात्सो रावलों
आनी फुडें नदर भोंवडायली
फुडें सोंपणांच सोंपणां
सर्ग खंयच दिसनासलो

10.3.2003

फुडले फावट

म्हजो बापूय
जेन्ना खऱ्यांनीच मेलो
तेन्ना म्हज्या दोळ्यांत दूक आयलेंना
जिणें बापायचो संवसार ओडीत व्हेलो
ते आवयचे दोळे सुकून गेल्ले

पयसुल्ले भाव
दुसऱ्यागेर दिल्ल्यो भयणी
तांच्याय दोळ्यांत थेंबे भरलेनात
म्हाका दिसलें
हें कांय बरें जायना
लोक कितें म्हणटले?
म्हूण हांवें 'जाय तें मेळटा' एजन्सीक फोन केलो
एजन्सीन एक बायल धाडून दिली
म्हज्या बापायक एकूच भयण
तिणें येना फुडें हुयेल मारली, 'म्हज्या भावा ऽऽऽ'
तशीं आमचीं काळजां भरून
दोळे ओतूंक लागले
लोकांनी म्हळें, अशीं बायल भुरगीं मेळचीं नात

मागीर सगळें जातकच
लोक वतकच
हांवें ते बायलेच्च्या हातार पयशे दवरले
तेन्ना तिणें म्हळें,
'आज खऱ्यांनीच दोळ्यांत दुकां आयलीं पयशे नाकात
हांवें म्हळें, अशें कशें?
तिणें म्हळें, 'कोणाक खबर, पयशे मात
घेतलीं हांव - फुडले फावट'

फुडले फावट?

31.3.2003

माजर

म्हजें नशीब
काळें माजर जावन म्हज्या घरांत येवन रावलां
म्हाका दवरिल्लें दूद आपूण पियेता
म्हाका दवरिल्लें नुस्तें आपूण खाता
म्हाका दवरिल्ली खीर आपूण मटकायता

चार दिसां पयलीं
हांवें ताचे गोमटेक धरून
ताका तिसरे माळयेवयल्यान
सकयल मोखून माल्लें
सकयल पळयत जाल्यार
आपल्या पांयार उबें
खंयसून तरी परत घरांत सरलें
म्हजें हात जळटाले
म्हज्या हातांक दावखुलां लागून रगत आयिल्लें

पयर कशें तरी धरून
पोतयेंत घालून
लागींच्या तळ्यांत व्हरून बुडयलें
बूड घागरी
पळयल्यार पोतये सकट
माजर पेंवन पलतडीं वयर सरलें

काल ताका साकांत भरून
स्कूटर घेवन
मागीर बस धरून
पयस अनवळखी
वाटेर सोडले

म्हाका परत घरा पावपाक
उशीर जालो
माजर म्हजे पयलींच घरा पाविल्लें

आतां करतलो तरी कितें?
तुमचे कडेन कितें उपाय आसा व्हय?
काय तुमचेंय नशीब
काळें माजर जावन तुमच्या घरांत येवन रावलां?

4.4.2003

सोद

हांव तुका सोदूंक गेलों
तेन्ना तुजे आवयन सांगलें
तूं ताका मेळूंक गेलां

हांव ताका सोदूंक गेलों
थंय कळ्ळें
तो तिका सोदूंक गेला

हांव तिच्या घरा गेलों
तेन्ना सांगलें
ती हाका मेळूंक गेल्या

हांव हाका सोदूंक गेलों
तेन्ना थंय जाप मेळ्ळी
हो हिका सोदूंक गेला

हांव हिच्या घरा पावलों
तेन्ना कळ्ळें
ही म्हाका सोदूंक गेल्या

हांव परत घरा पावलों
पळयत जाल्यार घरा कोणूच ना
आतां ही आनीक खंय पावली काय?

24.4.2003

रात

झाडांय बी रातचीं
एकामेकालागीं उलयतात

काल रातीं
शेजान्नील्या माडान आमचे माडयेक म्हळें,
'बरी मगे धोलता तूं हेवटेन तेवटेन'
आमचे माडयेन म्हळें, 'आनी तूंय उबो हालता मरे!'
'वाऱ्या वांगडा बरी फुलता मगे!'
'तूंय बी मदींच दोडटा मरे?'
'चारी वटांनी घुंवता शी?
'आनी तूंय चुडटां वाजयता तो?'
'मात्शी लागीं यो
कानांत कितें सांगतां तुका'
'ल्हवूच सांगता मरे?
कोणूय आयकत बी'

मागीर कांय आयकूंक येना
म्हूण हांवें ल्हवूच जनेलांतल्यान पळयलें

काळखांत माडाचे सावळेंत
माडी दिसनाशिल्ली
वाऱ्याचो मात सळ्ळ सळ्ळ
आवाज वाडटालो

7.5.2003

खाड

म्हाल्यान पयलेच फावट
म्हज्या खाडाक जेन्ना वाखर लायलो
तेन्ना सट्ट करून दोळ्यांतसून उदक आयलें

हांव भुरगेपण सोडूंक तयार नासलों
आनी जाणटेपण म्हाका सोडूंक तयार नासलें

तेन्ना सावन
कितले फावट हांवें खाड केलें देवाक खबर!
खूबदां खाड करिनासतना
खाड खाजयत एक दोन दीस रावलों
तिसऱ्या दिसा हारशांत पळयत जाल्यार
चाचा फक्रुद्दीन
चवथ्या दिसा, म्हजो आजो
आनी सातव्या दिसा
भगवानके नाम पे एक रुपया दे दे मायबाप
म्हणपी भिकारी

तेन्नासावन हांव दीसपट्टें खाड करतां
(पूण खाडान वाडपाचें सोडूंक ना)
मनीस मरतकूच लेगीत
कांय वरां खाड वाडतूच आसता
अशें पयरूच कोणें तरी म्हळें
कोणें काय?

6.10.2003

माती

बूड बूड बुडले
दर्यातळा रिगले
हातांत पिशा कितें?
मोतीं

रात रात जागले
सोद सोद सोदलें
हातांत पिशा कितें?
वाती

भावण भयणां मेळ्ळीं
पाप पुण्यां फळ्ळीं
हातांत पिशा कितें?
नातीं

घण घण घणलें
खण खण खणलें
हातांत पिशा कितें?
माती

मोतीं गेलें फुट्टून
वाती गेल्यो पेट्टून
नातीं गेलीं झरून
माती गेली व्हांवून
13.10.2003

जोरगत

दर्या
तूं रडत आसा
अनंत काळा सावन
म्हूण
तुजें उदक खार जालां
आनी तुजे देगेर बसून
जे रडून गेले
तांच्या दुकांनी तुजें उदक
आनिकूय खारट जालां

आरें दर्या,
कसलें दूख्ख घेवन
बसला तूं काळजांत?

म्हाका पयसुल्ल्यान लेगीत
आयकूंक येता
तुज्या दुख्खाचो गाज
आतां पुरो कर तुजें रडप
आनी हांस
ल्हारा ल्हारांनी
येवं दी जोरगत
नितळ गोड्या उदकाची
आनी बुडून वचूं दी
सगल्या रडटल्यांक

24.10.2003

परतून एकदां

आंबो थरथरता
खांदये खांदयांनी
आंबो प्रसवता
पाना पानांनी
आंबो चंवरेता
कोंबऱ्या कोंबऱ्यांनी
आंबो फुलोता
रंध्रां रंध्रांनी
आंबो केंसरेता
चंवरा चंवरांनी
आंबो भंवरेता
मुसा मुसांनी
आंबो पाखेता
प्रणय गंधांनी
आंबो भरतलो
तोरा तोरांनी
आंबो हालतलो
आंब्या आंब्यांनी

परतून एकदां
परतून एकदां

24.10.2003

परतेची वाट

सांज जाल्या
निकतोच सुर्या अस्तला
हांव एकटोंच
विस्मयान
रंगरंगयाळें
दर खिणाक बदलपी मळब नियाळटां

कावळे घोंटेरांत परतूंक लागल्यात
उंचावयल्यान उडपी घारी
पिलांच्या यादींनी उमाळून
परतूंक लागल्यात
मळबांतल्यान धव्यो बळारी
उशीर जाल्लेवरी
थेट घरा कडेन उडूंक लागल्यात
सगलीं सुकणीं परतत आसात

आनी हांव?
म्हाका परतुपाचें ना काय?
घरा?
चार वणटींच्या घरा?
सावरीचें बोंड फुटून
सगलीं मनशां कापसा वरी उडून गेलीं
त्या घरा?

पूण त्या रित्या घराक तरी
कोणाचो आदार आसा?
ओगीच, नन्हाळून म्हजी वाट पळयतलें
चल पिशा घरा
उडून गेल्ल्यो सावरीच्यो म्हाताऱ्यो
परत्यो येनात
पूण सावरीक परतून फुलां येतलीं
आनी फुलांतलें म्होंव चोखपी साळोऱ्योय
परतून येतल्यो
तेच सावरीचेर
घराचेंय तशेंच आसता
चल पिशा घरा
परत एक फावट

2.11.2003

सांगात

मनशां पोसून जालीं
आतां म्हळें सुणो पोसुया
मात्सो म्हजेच भशेन दिसपी
एक सुण्याचो पेटो हाडलो

कितलें करतलो?
हांव दिसले बाराबर उडी मारून
ताणें म्हजी पापी घेतिल्ली

सुणो कितलो अपुरबायेचो म्हूण सांगूं?
सकाळीं म्हजें पांगरूण ओडून म्हाका उठयता
हांव संडासांत गेल्यार तो भायर उबो
हांव भायर सरलों की तो संडासांत वता

पयर हांव न्हातालों
पळयल्यार शाबूच ना
दारार टक् टक् आवाज
पळयल्यार हो तोंडांत शाबू घेवन उबो

काल सकाळीं कविता बरयतना
एक शब्दूच सुचना
सुणोय म्हजे म्हऱ्यांत रावन
कविते कडेन लक्ष दिवन आसा
खंयचो बाबा शब्द वापरचो?

मर्दींच सुण्यान म्हळें 'भूक भूक'
भूक शब्द ज्युस्ताज्युस्त लागलो कवितेक
मागीर आमकां भूक लागल्या म्हूण
आमी ब्रेकफास्ट करूंक बसले

म्हाका पाव आवडटा
म्हूण तोय पाव खाता
तो च्या पियेना, दूद पियेता
म्हूण हांवूय आतां दूद पियेतां, च्या पियेना
म्हाका चरचरीत तळिल्ले ताल्ले आवडटात
म्हूण तो बोडकी आनी शेंपडी खावन
मदलो ताल्लो म्हाका दवरता

आमी दोगूय सांजे भोंवंक वतात

म्हाका ताची एकूच गजाल आवडना
मुतता आसतना तो दावो पांय वयर उखलता

पयलीं एकटेपणाचो भोंवरो गरगर भोंवतालो
म्हज्या काळजांत
ताच्या सांगातान
म्हज्या सुखाची बांय भरून ओतता

आतां मुतता आसतना
म्हजो दावो पांय उखलता

6.11.2003

देग

पांच स म्हयने जाले
हांव न्हावंकच ना
म्हणजे जाता अशें
न्हावपाक येता वाज

सकाळीं उठलों
आनी भोंवतां भोंवतां
न्हंयेचे देगेर देवळांत पावलों
घे गर्दी!
लोक चोंब्यांनी न्हंयेंत बुचकळ्यो मारताले
एक दोन तीन
एक दोन तीन

हांव वयले वटेन बसून पळयतां मात
एक जटाधारी म्हजे फुड्यांत उबो रावलो
गळ्यांत सोरोप, माथ्यार चंद्र, हातांत त्रिशूळ
ताणें चंद्र, त्रिशूळ आनी सोरोप
म्हज्या हातांत दिलो
आनी म्हळें
'मात्सो सांबाळ, हांव न्हावन येतां'
सोरोप पळोवन म्हाका घाम सुटलो
हांवें ताका विचारलें
'चाबना मरे हो?'
ताणें मान हालयली
वस्त्र देंवयलें आनी न्हावंक गेलो

हातांत सोरोप हुळहुळटालो
म्हजो जीव कुळकुळटालो
हांवें न्हंयेचे देगेर नदर मारली
जटाधारी खंयच दिसनासलो

तितले भितर
सोरपान म्हजे गोमटेक
केन्ना वेटाळो घालो तें कळ्ळेंच ना
सोरपान काळसर, तुकतुकीत फणो फुलयलो
म्हज्या दोळ्यांत दोळे घालून पळयलें
आनी दाट तांबसार फुटकी जीब काडून म्हळें
'न्हातलो काय ना रे?'
'न्हातलो काय ना रे?'

हांवें आकांतान
गळ्यांतलो सोरोप शेंवटिलो
आनी जिवाच्या भंयान
धांवत वचून न्हंयेंत उडी मारली

कांय वेळान
तकली वयर काडून पळयत जाल्यार
न्हंयेचेर न्हावपी लोक
खंय तरी नाच्च जाल्ले
आनी तांच्या जाग्यार
शेंकड्यांनी नाग
म्हजी वाट पळयत
उदका देगेर उबे आसले

22.2.2004

कळाव

घरा परतुपाक बरोच कळाव जालो
जिवितूच जेन्ना सैरभैर जाता
तेन्ना हांव खंय पावतां,
तें म्हाका कळना
घरा परतुपाक सदांच कळाव जाता अशें ना
पूण खूबदां
वाटेक वाट फुटत वता
मागीर रात माथ्यार येता

असोच काळखांत आपटत धपटत
घरा पावलों आनी दारार हात मारलो
बरेचदां दार धोडायलें
पूण घर दार उगडिना

घराची कांय चूक ना
घरान म्हूण कितली वाट पळोवप?
कितलो वेळ हांव दारा भायर सोंपणार बसलों
मागीर थंयच आड पडलों
एकलेपणाचो स्वास हड्ड्यांत घेत
रातकिड्यांची किरकीर आयकत
उक्त्या मळबांतली नखेत्रां मेजीत
मागीर केन्ना तरी जाग आयली

आंग ठणठणटालें
शिंयाळ वारें सणसणटालें
घराचो राग गेलो काय?
ल्हवूच दार धुकल्लें तें उगडलें
शेंदरेर पडून
चादर आंगार ओडली

घर बाबडें दीसरात एकटेंच आसा

22.2.2004

सपनांचे पलतडी

सपनांचे पलतडी
सपनाच सपनां
सपनांचे आलतडी
कोण गायती कवनां?

कवनां कोणा सुखाचीं
कवनां कोणा दुखाचीं
खंय तरी शेणिल्ल्या
अमुरपिक्या मोगाचीं

आलतडीच्या माटवांत
खेळ खेळटी बावुलीं
कांय गोरीं, कांय काळीं
कांय सोबीत सावुळीं

पांयां वाजती पांयजणां
मनां मात रूणझुणा
देखी दोळे काळे निळे
कोणा सोदती कोण जाणा!

आलतडीच्या माटवांतु
नाचु रंगला
दोळ्यांच्या उदकांतु
स्वासू घुस्पला

25.8.2004

सोंपेपण

घार मळबांत उडटा
उडप कितलें सोंपें न्हय?
नुस्तें उदकांत पेंवता
पेंवप कितलें सोंपें न्हय?
कुपां मळबांत उबतात
उबप कितलें सोंपें न्हय?
दर्या दर्यांत गाजता
गाजप कितलें सोंपें न्हय?
सुर्या अंतराळांत जळटा
जळप कितलें सोंपें न्हय?
सदाफुली सदांच हांसता
हांसप कितलें सोंपें न्हय?
पयस कोण तरी सदांच रडटा
रडप कितलें सोंपें न्हय?
उदक उदकांत व्हांवता
व्हांवप कितलें सोंपें न्हय?
हांव दर खिणाक जगतां
जगप इतलें कठीण कशें?
हांव दर खिणाक मरतां
मरपूय इतलें कठीण कशें?

25.9.2004

जल्म

जिणेक सपन फुलां
सपन फुलांक यादी पिलां
यादी पिलांचें आंग
तांबडें सार
रगत धांवता पळे चारीवटयां

यादी पिलां वळवळटात
यादी पिलां वेटाळटात
यादी पिलां तानेतात
यादी पिला भुकेतात
यादी पिलां म्हाका धरतात
यादी पिलां म्हाका गिळटात
चाबनासतना

हांव भियेतां,
हांव आड्डतां,
हांव हुयेली मारतां,
हांव रडटां,
हांव तळमळटां,
हांव घुसमट्टां,
हांव मरतां
आनी मागीर
हांव जल्माक येता
परतून एकदां
तांबडो सार

मागीर हांव धांवत सुट्टां
प्राण हड्ड्यांत घेवन
कांटे-कुटे, गुंडे माड्डीत
मेळत ते वटेन
पूण
म्हजे फाटल्यान
यादी पिलां
म्हाका सोदीत
सळसळत येतात
काळ्या काळ्या सोरपां भशेन
म्हाका गिळपाक
परतून एकदां

16.10.2004

झर

ल्हानपणा सावन
अचकीत
कितें तरी जालें की
म्हज्या दोळ्यांतसून
उदक व्हांवत रावता

हांवें केन्ना तरी
आवयक विचारिल्लें
'म्हाका अशें कित्याक जाता गे आई?'

आवय थोडो वेळ ओग्गीशी जाल्ली
मागीर तिणें सांगिल्लें
'तूं पोटांत आसतना
तुजो बापूय आठ आठ दीस
घराच पावनासलो
आनी हांव हुंबऱ्यार बसताली
दोळे गळयत
वाट पळयत
मागीर कोणायकूय सांगून
तुज्या बापायक सोदून हाडचो पड
मागीर केन्ना तरी म्हजीं दुकां सुकलीं
तीं तुज्या दोळ्यांतसून
व्हांवतात दिसता पुता

एक दीस आवय गेली
आनी मागीर बापुयूय भायर पडलो

लग्न जातकच केन्ना तरी बायलेन विचारलें
‘तुज्या दोळ्यांत झर आसा काय कितें?
सारकें उदक व्हांवत आसता’
आवयन म्हाका जें सांगिल्लें
तें म्हजे बायलेक सांगल्यार तिका समजतलें काय?

म्हज्या बायल भुरग्यांक सोडून
हांव केन्ना भायर रावलोंच ना
म्हाका केन्ना सोदून हाडचो पडलोच ना

बायल भुरगीं केन्ना भायर सरलीं जाल्यार
आनी वेळार परतलीनात जाल्यार
हांव घराचे गॅलरींत उबो आसतां

काळोख दाटत वता
तशी भितर खंय तरी पयस झर पाझरूंक लागता
आनी हांव उदकाची वाट पळयत रावतां

14.11.2004

उदक

उदक कुपांतुलें
उदक पावसांतुलें

उदक फातरांतुलें
उदक दोंगरांतुलें

उदक मातयेंतुलें
उदक खळयेंतुलें

उदक न्हंयेंतुलें
उदक तळयेंतुलें

उदक शेतांतुलें
उदक भातांतुलें

उदक दर्यांतुलें
उदक सुर्यातुलें

उदक मुळांतुलें
उदक झाडांतुलें

उदक दवांतुलें
उदक म्होंवांतुलें

उदक रगतांतुलें
उदक काळजांतुलें

उदक रागातुलें
उदक मोगातुलें

उदक दोळ्यांतुलें
उदक उदकांतुलें

2.2.2005

दोळे

एका दोळ्यांत सूख
एका दोळ्यांत दूक

एका दोळ्यांत दर्या
एका दोळ्यांत सुर्या

एका दोळ्यांत उजवाड
एका दोळ्यांत काळोख

एका दोळ्यांत वोत
एका दोळ्यांत पावस

एका दोळ्यांत मोग
एका दोळ्यांत भोग

एका दोळ्यांत जल्म
एका दोळ्यांत मर्ण

एका दोळ्यांत तूं
एका दोळ्यांत हांव

म्हज्या दोळ्यांत तूं
तुज्या दोळ्यांत हांव

17.6.2005

पावस

पावस भिजयता
पावस रुजयता
पावस व्हांवयता
पावस न्हाणयता
पावस झोडटा
पावस मोडटा
पावस धाडायता
पावस माडयता
पावस बुडयता
पावस हुबयता
पावस हुमटायता
पावस घुस्मटायता
पावस रडयता
पावस हांसयता
पावस फुलयता
पावस दुखयता

कित्याचेंच म्हाका वायट दिसना

पूण खूबदां
वळख लेगीत दाखयना
ताचो म्हाका खूब राग येता

21.7.2005

उपरांत

हांवूच म्हजी आवय जालों
आनी म्हाका मांडयेर घेतलो
हांवूच म्हजी आवय जावन
म्हजी खाडकी हालयली
केंसांनी हात भोंवडायलो
खातकुतल्यो केल्यो
ओंठ चुमले
कान ओडले
पोले चिड्डिले
म्हाका दुखलें
हांवें आड्डी मारीत
सगलें घर माथ्यार घेतलें

हांवूच म्हजी आवय जावन
म्हाका बाबापुता केलो
आंब्या वयलो काको दाखयलो
शेजान्नील्या हामाक आपयली
काकीबायल्या कुतूक उलो मारलो
म्यांव म्यांव म्हळें
कोंब्याक शो शो केलें
पिपी दिली
दुदू दिलो
पूण म्हज्यो आड्डी थांबनात
सारको बोब मारीत आसां
'आवय गे आवय गे!'

हांवूच म्हजी आवय जालों
आनी म्हाका मांडयेर घेतलो

मात
म्हजी आवय मेले उपरांत

13.10.2005

सोंपणां

पयलीं आवय मेली
ती पुण्यवान
आपूण सवायशीण मरची
अशी तिची इत्सा

बापूय मरूंक तयार नासलो
पूण जाणटेपण वाडत गेलें
कितलींशींच वर्सां हांतरुणार पडून
ताकाय बी मरचेंच पडलें

हांवूय बी एक दीस मेलों

यमाच्या सेवकांनी म्हजी गुठली उखलून
सर्गाच्या दारार सोडली
पळयत जाल्यार
म्हजो बापूय आनी म्हजी आवय
सर्गाच्या सोंपणांचेर बसून आसात
हांवें विचारलें
'आये अजुनूय तुमी हांगाच?'

आवयन म्हणलें ‘पळय रे पुता,
म्हाका सर्गांत घेतात
पूण तुज्या बापायक सर्गांत घेनात.
हांव तुज्या बापाय बगर
सर्गांत एकली कशी रावूं?

तूं येतलो म्हूण
आमी तुजीच वाट पळयतालीं
कितें तरी कर रे बाबा
कसोय तरी बापायक सर्गांत पावय

हांव आनीक कितें करतलों?
आयुश्यभर आवयन सांगलें तें केलें

हांवें सर्गाच्या जनेलांतसून भितर नदर मारली
जाल्यार शेंकड्यांनी लोक
पूण कोणूच वळखीचो दिसना
म्हजे वळखीचे सगळे खंय पावले काय?

30.10.2005

घर

एक एक चिरो
एक एक दार
एक एक जनेल
एक एक वांसो
एक एक नळो
जमोवन
हांवें घर बांदिल्लें
आवयबापूय
भावभयणां खातीर
मागीर
एक एक करून
सगळीं नाच्च जालीं
हांव उरलों एकलोंच
मागीर म्हळें आतां आनीक घर कित्याक?

घर सोडलें
चलत रावलों
वाट फुटत थंय
पांयां पोंदा भगभगपी धर्तरी
आनी तकलेर जळजळपी सुर्या
वाटेर तळपार बसून हूम पुसतालों
आयलों ते वाटेर नदर मारल्यार
म्हजे फाटल्यान
एक एक चिरो

एक एक दार
एक एक जनेल
एक एक वांसो
एक एक नळो
सगळे गिर्र करून एकठांय जाले
म्हजे फुड्यांत म्हजें घर उबें रावलें
हांवें कपलार हात मारलो
बेगिबेगीन उठलों
आनी वाटेक लागलों
सडसडीत पावलां उखलीत

कांय वेळान
फाटल्यान पळयल्यार
एक एक चिरो, दार, जनेल, वांसो, नळो

हांव उबो रावलों
सगळ्यांक हात जोडून
नमस्कार केलो
आनी जीव घेवन धांवत सुटलों
फाटीं पळयनासतना
सांसणाचो....

6.11.2005

आवयपण

हांव जेन्ना जल्माक आयलों
तेन्ना रडटालों काय हांसतालों?
हांव जालों तेन्ना आवयक खूब त्रास जाले काय?
म्हजें रूप कोणाचें?
आवयचें काय बापायचें?
म्हाका कोणें नांव दवरलें?
आवयन? बापायन? काय आनीक कोणें?
आवयचो हात सोडून हांव केन्ना उबो रावलों?
हांव आवयक त्रास दितालों काय ना?
आवय म्हाका मारताली काय ना?
भूक लागतकच हांव आवय कडेन कितें मागतालों?
दुदू, चॉकलेट, उंडो काय बिस्कीट?
हांव आवयक आवडटालों काय ना?
हांव आवयक धर म्हणटालों काय सकयल सोड म्हणटालों?
हांवें कोणाक पयलो उलो मारलो?
आवयक काय बापायक?

हे सगळे भुरगेपणांतले प्रस्न
म्हज्या मनांत उप्रासतात
मजा म्हणल्यार भुरगेपण म्हजेंच
पूण म्हाकाच खबर ना
आतां आवयक विचारतलों म्हणल्यार
तीय बाबडी मरून गेली

मरचे पयलीं हांवें हें सगळें तिका विचारचें
म्हूण ती वाट पळयताली काय?

11.11.2005

निवड

तुका बापायची निवड करूंक मेळना
तुका आवयची निवड करूंक मेळना
तुका भावाची निवड करूंक मेळना
तुका भयणीची निवड करूंक मेळना
तुका बापोलयाची निवड करूंक मेळना
तुका मामाची निवड करूंक मेळना

तुका फकत बायलेची निवड करूंक मेळटा

तुका मांवाची निवड करूंक मेळना
तुका मांयची निवड करूंक मेळना
तुका मेवणेची निवड करूंक मेळना
तुका मेवण्याची निवड करूंक मेळना

पूण खूब वर्सांनी तुका कळटा
तुवें बायलेची निवड करूंक ना

तुजे बायलेनूच तुजी निवड केल्या

आतां निवड तुवें केली कितें?
वा तुजे बायलेन केली कितें?
नशिबांतलें कोणाक चुकता?

17.7.2006

पळेतां पळेतां

पळेतां पळेतां
सामकार आशिल्ल्या
झाडाक पांखां फुटलीं
आनी तें उडूंक लागलें
परदेशी पक्षा वरी

थोड्या वेळान दुसऱ्या झाडाक पांखां फुटलीं
आनी तेंय झाड उडूंक लागलें
मागीर ताचे कुशीकच्या झाडाक
पांखां फुटलीं
आनी तेंय उडूंक लागलें
मागीर चवथें
मागीर पांचवें
मागीर सवें
मागीर सातवें

मागीर एका फाटल्यान एक
सगळींच उडूंक लागलीं
ल्हान मोटीं झाडां
आख्खें रानूच
ऊंच मळबांत
सगळें मळब दाट पाचवेंचार
कांय वेळान सगळें रितें रितें
खंय उडून गेलीं काय
सगळीं झाडां? धर्तरी सोडून?

मनीस सुटला कापीत तांची वंशावळ
आतां आमचें कशें जातलें?
आतां खंयचीं कुपां?
खंयचो पावस?
खंयचें उदक?
खंयचो दर्या?

आतां सगळें सुकून वतलें
दोळ्यांतल्या उदकाचो निमाणो थेंब लेगीत
तळतळट्या सड्यार
भगभगत्या उज्यांत
गोबोर जातलो मनीसजातीचो
गोबोर
पळेतां पळेतां

17.7.2006

वंश

दोगांयनी मेळून ल्हानसो घोंटेर बांदला
झाडाचे बारकेले खांदयेर
तो लोंबकळटा
साप्प तोंकार
वाऱ्या वांगडा हेवटेन तेवटेन हालता
तेन्ना सुकण्याचें काळीज कलकलता

आपलें इल्लेशें तांती तें उबयता
रात दीस
ताका भूक लागना
ताका तान लागना
ताका न्हीद लागना
फकत एकूच काम
उबोवप
उबोवप
आनी उबोवप

तांतयांत जीव धरला
तो वाडत आसा
तातूंत रगत, मास, प्राण
खिणाखिणाक भरत आसा
मासाचो गुळो वाडत वतलो
ताका आकार येतलो
एक दीस तांतीं फुट्टलें
ताच्या पिलाचो जल्म जातलो
तें वाडटलें
ताच्या तांबसार आंगाक पिसां येतलीं
ताका दिसूंक लागतलो
दिगंत आसमंत
शीम नाशिल्लो
ताका पांखां फुट्टलीं
एक दीस तें पील उडून वतलें

मागीर तें सुकणें
परत घोंटेर बांदून
तांतीं उबोवंक बसतलें काय?

24.7.2006

वसती

काळजांत रान वाडत आसा
म्हजे सोयरे-धायरे, इश्टगण
एक एक झाड जावन
त्या रानांत वसतेक आयल्यात

मायेन गोपान ओडून गळ मेरेन
तकलेर नेल थापपी आजी

मध्यान राती म्हाका खांक मारून
धांप लागिल्ली आसतना
जागो जावन
कांदो धाडावन रोस करून दिवपी चुलतो

अर्द पोटार कडकडून भूक लागिल्ली आसतना
भट्टेर व्हरून पानके खावोवपी धाकलो मामा

तिनसांजे
देवाक दिवो पेटोवपा वेळार
तांदूळ गोटो हाडटलो म्हूण
म्हाका मांडयेर घेवन
घोवाचे वाटे कडेन नदर लावन
हुंबऱ्यार बशिल्ली आवय

म्हाका आवडटात म्हूण
पडीच्या मापांत
आंबट गोड अमुरपिकीं बोरां लिपोवन
श ळेच्या रस्त्या वटयां नदर लावन
म्हजी वाट पळोवपी
उमेदीच्या वयार कॅन्सरान गेल्ली मावशी

पिसावल्ल्या सुण्यान घांस मारतकूच
कांय दिसांनी सुण्या वरी आड्डत
जीव सोडिल्लो ल्हानपणांतलो इश्ट पांडू

जेवणाचे नाना तरेचे पदार्थ करपी
पूण हट्टीपणान
आपल्याच पांयार
गुंडो मारून
आपलें आयुश्य
उद्‌ध्वस्त करून घेतिल्ली भयण

शाळेंत म्हजे बाराबर शिकपी,
संवसाराक लागतकच
बेबद्या मदांत घोवाच्या
छळाक विटून जीव दिल्ली इश्टीण

फुडले भोग भोगचे पडटले म्हूण
म्हजो जल्म जावचे पयलींच
कसलें तरी निमित्त जावन
भायर पडिल्लो व्हडले भाव

आनी ह्या सगल्यां वांगडा कितलेशेच
जिविताचे वाटेर जीव लावन गेल्ले

थोड्या दिसांनी
हांवूय एक झाड जावन
तांचे वांगडा वसतेक वचपाचो आसां

24.7.2006

आपले आपूण

अथांग उदकांतल्यान
सात दर्या पेंवन
गर्भार कांसवीण
वेळे वयले रेंवेंत
खड्डो उसपून
खूब तांतयां घालता
आपल्या पांयांनी
तांचेर रेंव थापटून परत वता
ती आनीक परती येना

मागीर कांय दीस
आनी कांय रातीं उपरांत
तीं तांतयां फोडून
पिलां भायर सरतात
ल्हवूच रेंवेंतल्यान तोंड भायर काडून
अदमास घेतात
उदकाचो
दर्याचो
मागीर वेळ पळोवन
धांवंक लागतात उदका वटयां

कोणाक कावळो उखलता
कोणाक सुणो खाता
कोणाक घोण उबारता
कोणाक सोरोप गिळटा
कोणाक मानगें खाता
उदकांत पाव म्हणसर

उदकांतूय पिलांक खावपी
नाना तरांचीं नुस्तीं आसात
तांच्या तोंडांतसून कोण सु

वांचल्यार वांचलें
शंबरांतलें एक पील
पूण ताका केन्नाच
ताची आवय भेटना
अथांग खोल उदकांत
ताका शिकचें पडटा
जगपाक
आपले आपूण

25.7.2006

काळीज पक्षी

अशे कशे उडून वतात
यादींचे काळीज पक्षी?

एक कोगळेच्या चंवरिल्ल्या आंब्यार
एक चानयेच्या दाट पणसार
एक किरांचे आंबट गोड बोरीर
एक तांबड्या फुलांनी भरिल्ले साळोऱ्यांचे सांवरीर
एक पानां विणे फुलिल्ल्या
धव्याफुल्ल चांफ्यार

एक घमघमत्या सुरंगेर
एक ऊंच एकसुऱ्या माडार
एक पोपटाचे पाचवे पेरीर
एक दाट वसतीच्या वडार
एक फुलानफूल झडयतल्या पारजतार
एक सुखान भरिल्ल्या केशरी गुलमोहरार

अशे कशे उडून वतात
यादींचे काळीज पक्षी?

म्हाका एकटो सोडून!

29.7.2006

नातें

हांवें आवयक किराटून सांगलें
तूं म्हजी आवय न्हय,
वैरीण
साता जल्माची
तुवें आयुष्यभर म्हाका खालो
बापायर्ची रिणां भरपाक,
भावाची शिक्षणां करपाक,
भयणींचीं लग्नां करून दिवपाक,
तुज्या संवसाराचो गाडो ओडपाक,
रगड्यान रगडून रगडून
म्हजो रोस काडलो
हें सगळें आयकून आयकून
हांव सामकार आसतना
एक दीस आवयन हात जोडले

तिका सारकें दिश्टी पडनासलें
मागीर कांय दिसांनी ती गेली
आपल्या अनंत अंतीम प्रवासाक
ती सामकी भावार्थी
तुळशीक उदक घालेबगर
तिचो दीस सुरू जायनासलो
देवाक दिवो लायलेबगर
तिची रात सुरू जायनासली
तिणें कोणाक हात जोडले?
देवाक
दैवाक
काय म्हाका?
आयजूय काळेकिट्ट काळखे रातीं
हांव सट्ट करून जागो जातां
येवजितां
वच्चे पयलीं
आवयन कोणाक हात जोडले?
मागीर
हांवूय आपसूक हात जोडटां
कोणाक?
देवाक?
दैवाक?
काय आवयक?

15 8.2006

आसप

केन्ना केन्ना
हांव आसा काय ना?
तेंच म्हाका कळना
म्हणजे हांव आसां
तें हांव जाणां
पूण हांव खरोच आसां
अशें म्हाका दिसना
मदींच आसां कसो दिसता
मदींच ना कसो दिसता

म्हजी आजी आतां ना
पूण ती आसा कशी दिसता
घरांत मनशां आसुनूय
हांव जेन्ना एकटों आसता
तेन्ना ती म्हाका विचारता
'आरे, तकलेर तेल घालून थापटूं?'
म्हज्या भुरगेपणांत ती म्हाका
मांडयेर घेवन तकलेर तेल थापी
'आखो माखो
तेल माखो
तेलकाराचो गाडगो फुटलो
तेल गे तेल'
मागीर हांव जाग्यार येतालों
म्हाका मेकळें मेकळें दिसतालें

म्हाका भाव आसात,
भयणी आसात
पूण तीं नात कशीं दिसतात

म्हजें लग्न जावन खूब वर्सां जालीं
पूण फांतोडेर
अचकीत जाग येवन
'ही आनीक कोण कुशीक न्हिदल्या?'
अशें दिसता

म्हजो लंगोटीयार इश्ट दासू
आमी खेळटाले त्या ग्रांवडा कुशीक
देवळा भोंवतणीं प्रदक्षिणा काडटना
म्हंजे बरोबर आसता
म्हणजे खरो आतां तो ना
पूण शाळेचे वाटेर चलतना
आयजूय तो म्हजे वांगडा चलता
आमी दोगूय शाळेंत वांगडा वताले

आमचें घर आतां मोडून पडलां
पूण हांव थंय वचत जाल्यार
तें पयलीं आशिल्लें तशेंच उबें रावता

म्हजी आवय भायर येवन
तुळशीक उदक घालता
खरें म्हणल्यार म्हजी आवय आतां ना
आनी ती तुळसूय ना

काल हांव दोतोराक दाखोवंक गेल्लों
हांवें ताका सांगलें
'केन्ना केन्ना
हांव आसां काय ना
तेंच म्हाका कळना
म्हणजे हांव आसां
तें हांव जाणां
पूण हांव खरोच आसां
अशें म्हाका दिसना'

दोतोर पट्ट करून
उडकी मारून उबो रावलो
ताणें म्हळें, 'दी ताळी
सुटलें गणीत,
म्हाकाय बी ज्युस्त अशेंच दिसता'

20.9.2006

पार

हांव जरी आसलों हांगा
हांव जरी नासलों हांगा
हांव हांगचो न्हय

हांव जरी खेळ्ळों हांगा
हांव जरी नाचलों हांगा
हांव हांगचो न्हय

हांव जरी रडलों हांगा
हांव जरी हांसलों हांगा
हांव हांगचो न्हय

हांव जरी न्हिदलों हांगा
हांव जरी उठलों हांगा
हांव हांगचो न्हय

हांव जरी रावलों हांगा
हांव जरी गावलो हांगा
हांव हांगचो न्हय

हांव जरी उरलों हांगा
हांव जरी वसलों हांगा
हांव हांगचो न्हय

हांव जरी जगलों हांगा
हांव जरी मेलों हांगा
हांव हांगचो न्हय

26.9.2006

वस्त्र

‘थोडें पणज्याचें
थोडें पणजेचें
थोडें आज्याचें
थोडें आजयेचें
थोडें बापायचें
थोडें आवयचें
थोडें मामाचें
थोडें चुलत्याचें
थोडें भावाचें
थोडें भयणीचें
अशें थोडें थोडें मेळून तूं घडला’
हें म्हाका
देवळाच्या सोपणार बशिल्लो आसतना
भगव्या वस्त्रांतल्या एका मनशान सांगलें

हांवें हरशीं विचारूंक नासलें
ताणें सांगलेंच म्हूण हांवें फुडें म्हळें
‘मागीर आपूण म्हूण कोण नासता तर?’

‘आज मेरेन तेंच हांव सोदतालों’ अशें सांगून
म्हजेच सामकार
ताणें आपली भगवीं वस्त्रां देंवयलीं
आनी म्हज्या हातांत दिलीं
देवळाचीं सोपणां उतरत तो चलत रावलो

हांव तीं वस्त्रां घेवन
एके वटयां देवाक
आनी दुसरे वटयां
तो मनीस गेल्ले वाटे कडें पळेत आसां

दर्शनाक येवपी लोकांनी वाजयल्ल्या घांटींचो
ठण् ठण् आवाज कानार पडत आसा

मागीर म्हज्या लक्षांत आयलें
हांव अनाथ
हें ताका सांगपाचें हांव विसरुनूच गेलों

2.10.2006

भोग

ताचें नांव
तेंच म्हजें नांव
ताचें आडनांव
तेंच म्हजें आडनांव

तो नुस्तें मटण खाता
हांव शिवराक
तो देवळांत वचना
हांव देवळांत वतां
तो सोरो पियेता
हांव सोरो पियेना
तो जुगार खेळटा
हांव जुगार खेळना
ताका सगळें लागता
हांव सुको सडसडीत

तो आनी हांव मेलो
एकाच दिसा
एकाच अपघातांत
एकाच वेळार

यमाच्या दुतांनी
आमकां दोगांकूय वयर व्हेले
ताका सर्गांत धाडलो
म्हाका नरकांत
हांवें बोब मारीत सांगलें-
‘तुमची कितें तरी चूक जाता
तो नरकांत वचपाचो
हांव सर्गांत
ताणें कसलेंच पुण्य करूंक ना
हांवें कसलेंच पाप करूंक ना’
म्हजें कोणेंच आयकलेंना
नरकांत म्हजे हाल चल्ल्यात
सगळ्यां सामकार

अवेर म्हाका झेलाचे लादयेर
उक्तो न्हिदोवन
फाटीर सळसळट्या तेलाचो
एक एक थेंब घालीत रावले
दीसभर
एका थेंबाक एक फोड
एका थेंबाक एक फोड
फोडार फोड फोडार फोड
आख्खी कूड एक फोड जाली
प्राण वचून वचना

पयर बोकड्या वरी म्हाका
जितोच सोलून काडलो
आनी पांयांक हूक लावन हुमकळायलो
तकली सकयल पांय वयर

काल मोट्टे कायलींत
सळसळट्या उदकांत घालून
म्हाका भाजून काडलो

सकाळीं कोंबडे वरी म्हजी मान कापून
म्हाका फडफडायलो
आनी मागीर लांकडार धरून
म्हजे सपासप कुडके केले
कोयत्याचे घाव घालीत

सध्या म्हज्या आंगांतल्यान
एक मोट्टो लोखंडाचो वारांव तोपून
म्हजी तंदुरी भाजपाचें काम चालू आसा

आतां कितें म्हूण करूं हांव?

11.10.2006

जाळें

कोळी विणटा जाळें
एक धागो आवयचो
एक धागो मामाचो
एक धागो बापायचो
एक धागो बापोलयाचो
एक धागो भयणीचो
एक धागो भावोजीचो
एक धागो भावाचो
एक धागो भावजयेचो
एक धागो बायलेचो
एक धागो मेवण्याचो
एक धागो धुवेचो
एक धागो जांवयाचो
एक धागो पुताचो
एक धागो सुनेचो

म्हजो धागो खंयचो?

हांव कोण?
जाळें विणपी कोळी?
काय जाळ्यांत घुस्पल्लो जीव?
काय कोळी हांवूच?
जाळ्यांत घुस्पल्लो जीव हांवूच?

24.10.2006

अंत्ययात्रा

आयुश्य सोंपता म्हणसर
भोवतेक सगळ्यांक
सगळें भोगूंक मेळटा
सगळें पळोवंक मेळटा
दुर्दैवान पळोवंक मेळना
आपली स्वताची अंत्ययात्रा

आपूण मेलों की
कोण रडटा, कोण रडना
तें पळोवंक मेळना
कोण चड रडटा, कोण कमी रडटा
तें आयकूंक येना
कोण खऱ्यांनी रडटा
कोण मानग्याचीं दुकां गळयता तें दिसना
कोण आपले खातीर रडटा
कोण आपल्या नांवान रडटा
तें दिश्टी पडना
आपले रडटात काय भलतेच रडटात
तेंय समजना

भटाक कोण आपयता?
निसण कोण बांदता?
केळीचें पान कोण हाडटा?
सूप, धवो कपडो, मडकें कोण घेवन येता?
शववाहिका कोण मागयता?
तें दोळे उगकते उरल्यार लेगीत दिसना
आपली सारी कशी दाळ्ळ्या
लाकडां सुकीं आसात काय ओलीं?
कोण कोण आयल्यात?
कोण कोण येवंक नात?
कोण कितें उलयतात?
कांयच कळना

बरें, जितो आसतना
हें सगलें घडोवन पळेतलो म्हणल्यार अडचण
अंत्ययात्रेचे रंगीत तालमीक
कोण आपयल्यार येतलो
हाची गॅरंटी ना

मनीस जितो आसतना म्हूण रडप?
जित्या मनशाक निसणीक बांदप?
आपयल्यार भट लेगीत येवचो ना
जित्या मनशाक व्हरपाक शववाहिका
मेळप कुस्तार

समजात
कोणा ‘इव्हेंट मॅनेजराक’ दिलो ‘काँट्रॅक्ट’
लोक आयलेय बी
रडलेय बी
म्हाका निसणीक बांदलोय बी
भटाक उखलून हाडलोय बी
सारी दाळून वयर दवरलोय बी
मंत्रपाठ चलताय बी
आनी इतल्यान चुकून कोणें उजो लायलोय बी
लाकडां सुकीं आसलींय बी
सारी वयल्यान बेगिबेगीन उठलोंय बी
पूण कोणेंय दुस्मानान परत उज्यांत धुकल्लो जाल्यार
सोंपली रंगीत तालीम
केदी मोटी जोखीम!
जिवार येवपी ह्यो भानगडी जाय कोणाक?
पाड पडूं ते रंगीत तालमेचें
मागीर रडटात ते रडूं
आनी व्हरतात तें व्हरूं
आनी करतात तें करूं
गोबोर
मरतकूच कितें फरक पडटा?

17.12.2006

हांव आसां

हांव आसां
म्हज्या दोळ्यांतल्या मळबांत
फुल्ला रंगरंगी इंद्रधोणू
पाचवीचार गर्भार धर्तरी
हांव पळयतां
उजवाड काळोख
ल्हारेवपी दर्या
धगधगपी सुर्या
हांव आसां

हांव आसां
हांव कानांनी आयकतां
झाडांच्या सळसळट्या पानांचें गायन
सुकण्यांचो आनंदोत्सव
खळखळत व्हांवपी उदकाचो नाद
सैमाचो सृजनोत्सव
हांव आसां

हांव आसां
हांव गंध घेतां मातयेंतले मायेचो
व्हांवत्या वाऱ्याचो
ल्हवपीक फुलून पाकळ्या पाकळ्यांनी
उजवाडाक येवकार दिवपी कळयांचो
हांव आसां

हांव आसां
हांव भोगतां स्पर्श
बायलेचे कुडीचो
भुरग्यांच्या हावेसांचो
घराच्या वणटींचो
देवा फुडले पणटेचो
हांव आसां

हांव आसां
हांव पळयतां सपनां
पुनर्जल्माचीं
हांव भोगतां सुवाळे
सात जल्मांच्या मरणांचे
हांव आसां

हांव आसां
हांव मरतां
हांव जल्मतां
हांव परतून मरतां
हांव परतून जल्मतां
हांव आसा
जितोजिवो ह्या खिणाक

हांव आसां

8.8.2007

मुक्ती

तुजें स्वागत करपाक
हांव सदैव तयार आसां
हांव तुजी केन्नाच्यान वाट पळयतां
चार दीस
हांसचो रडचो
नाचचो फुलचो
दुखेवंचो सुखेवंचो
म्हूण तुका धाडलेलो
आतां तुजो वेळ सोंपत आयला

सूख खीणयाळें
तशेंच दुख्खूय खीणयाळें
पूण दर एकान अणभव घेवचोच पडटा
सूख दुख्ख आपलें आपणेंच भोगचें पडटा

जें बरें केलें
ताची खोशी घेवन यो
जें वायट केलें
ताचो पश्चात्ताप करीत यो
सगल्यांक सूख मेळचें अशें म्हण
जांणी जांणी तुका सूख दिलें
तांचे उपकार मान
जांणी जांणी तुका दुख्ख दिलें
तांचेंय 'देव बरें करूं' म्हण
जे तुजे वांगडा रावले
तांकां गोपांत धर
जांणी तुका त्रास दिले
तांचोय तूं निरोप घे
निमाणें सगळे आपलेच
तुका इतलेंच सांगतां की तुवें आतां
तुज्या मूळ घरा परतुपाचें आसा
तेन्ना जें कितें तुवें जोडलां
तें थंयच दवरून तुका येवचें पडटलें
सगलीं वस्त्रां देंवोवन
तुका निर्वस्त्र जावन येवचें पडटलें
तूं जसो थंय गेल्लो
त्याच रुपांत तुका परत येवचें पडटलें
फकत तुजें मूळ तेज घेवन

म्हाका पळोवन भियेवं नाका
मूळ घरा परत येवपाक भंय कसलो?
दोळ्यांत दूक कित्याक?
तुवें हांसत येवंक जाय
कारण तूं मुक्त जावन येत आसा
आतां तुका कसलेंच बंधन उरचें ना
वेळाचें
नात्याचें
कर्तव्याचें
दुख्खाचें
मोगाचें
दुस्मानकायेचें
तूं परत येतलो म्हूण
हांगाचे सगले खोशी आसात
तूं येतलो म्हूण उमळशिकेन वाट पळयत
चडशे तुजेच
इश्ट
सोयरेधायरे
वाडवडील
तुजे दुस्मान लेगीत दुस्मानकाय विसरून
तुका गोपांत घेवंक रावल्यात
खरें म्हणल्यार तुवें वेळ वगडावंक जायना
आमी तुजे वाटेर फुलां शिंपडायल्यांत
बेगीन यो

20.9.2007

पयली उजवाडावणी

1) कावळ्याचें स्राद्ध .... जाग, मे 1999
2) कागदाचीं व्हडीं .... जाग, एप्रिल 1999
3) काळजा कुडींत .... जाग, फेब्रुवारी 2001
4) देव .... जाग, फेब्रुवारी 2000
5) माकडाचे दांत .... जाग, मार्च 2000
6) कोण गेलो पयस.................... जाग, मे 2000
7) सुर्याचें जळप देखिलें .... जाग, जुलय 2000
8) मन गेलां राना वना .... जाग, जून 2000
9) कितें म्हजें नांव? .... कोंकणी वर्सुकी 2000
10) अनंत .... जाग, एप्रिल 2001
11) सपनां कडेर...................... जाग, दिवाळी 2001
12) घोंटेरांतले कावळिणी .... जाग, जुलय 2001
13) इत्सा .... सुनापरान्त, 6 ऑक्टोबर 2002
14) पलतडचो गांव .... सुनापरान्त, 6 ऑक्टोबर 2002
15) जागो .... सुनापरान्त, 6 ऑक्टोबर 2002
16) सुखा सुखा .... सुनापरान्त, 25 ऑगस्ट 2002
17) कोणा खातीर .... सुनापरान्त, 6 ऑक्टोबर 2002
18) दुकां .... सुनापरान्त, 8 डिसेंबर 2002
19) दार उगडेंच आसा................ सुनापरान्त, 22 डिसेंबर 2002
20) वाट .... सुनापरान्त, 15 सप्टेंबर 2002
21) वाटेर वाट .... सुनापरान्त,29 सप्टेंबर 2002
22) घरांतलीं घरां .... सुनापरान्त, 15 डिसेंबर 2002
23) अवेळेच्या वेळा .... सुनापरान्त, 29 जून 2003
24) बीज .... ऋतु, मार्च-एप्रिल 2004
25) सफरचंद......................... जाग, जानेवारी 2003
26) फांतोडेच्या पारा .... सुनापरान्त, 28 डिसेंबर 2002
27) तूं .... कोंकण टायम्स, दिवाळी 2004
28) कावळ्याचें झाड .... सुनापरान्त, 19 जानेवारी 2003
29) झाड .... कोंकण टायम्स, दिवाळी 2007
30) झाड कोंबरेता.................... जैत, दिवाळी 2006
31) वोल्तेर .... जाग, डिसेंबर 2002
32) विपरीत.......................... जाग, फेब्रुवारी-मार्च 2003
33) जनेल .... सुनापरान्त, 25 मे 2003
34) जात्रा .... सुनापरान्त, 20 एप्रिल 2003
35) सात दीस......................... ऋतु, शिशिर अंक 2005
36)इश्ट .... सुनापरान्त 4 मे 2003

37) सर्ग .... जाग, जून 2004
38) फुडले फावट .... जाग, सप्टेंबर 2003
39) माजर............................ सुनापरान्त, 4 मे 2003
40) सोद .... जाग, दिवाळी 2003
41) रात .... ऋतु, शिशिर अंक पौष माघ, 2005
42) खाड .... जाग, जून 2000
43) माती .... ऋतु, मार्च-एप्रिल 2004
44) जोरगत .... ऋतु, नोव्हेंबर-डिसेंबर 2003
45) परतून एकदां .... कोंकण टायम्स, दिवाळी 2004
46) परतेची वाट...................... कोंकण टायम्स, जून 2004
47) सांगात .... जाग, जून 2007
48) देग.............................. जाग, एप्रिल-मे 2004
49) कळाव .... ऋतु, मार्च-एप्रिल 2004
50) सपनांचे पलतडी .... कोंकणी, दिवाळी 2004
51) सोंपेपण .... जाग, दिवाळी 2004
52) जल्म .... कोंकणी, दिवाळी 2004
53) झर.............................. जाग, दिवाळी 2005
54) उदक .... ऋतु, शरद अंक 2006
55) दोळे .... कोंकणी, दिवाळी 2005
56) पावस .... कोंकण टायम्स, दिवाळी 2005
57) उपरांत.......................... जाग, एप्रिल-मे 2007
58) सोंपणां .... ऋतु, शरद अंक 2006
59) घर .... ऋतु, शरद अंक 2006
60) आवयपण .... ऋतु, शरद अंक 2006
61) निवड .... जाग, सप्टेंबर 2006
62) पळेतां पळेतां .... जाग, ऑगस्ट 2006
63) वंश .... कोंकण टायम्स, चवथ अंक 2006
64) वसती .... जाग, ऑगस्ट 2006
65) आपले आपूण .... कोंकण टायम्स, ऑगस्ट 2006
66) काळीज पक्षी .... कोंकण टायम्स, दिवाळी अंक 2006
67) नातें .... जाग, दिवाळी 2006
68) आसप .... जाग, ऑक्टोबर 2006
69) पार.............................. कोंकण टायम्स, दिवाळी अंक 2006
70) वस्त्र .... जाग, फेब्रुवारी 2007
71) भोग .... कुळागर, डिसेंबर 2006
72) जाळें .... बारदेस, दिवाळी अंक 2006
73) अंत्ययात्रा .... जाग, जुलय 2007
74) हांव आसां .... लामणदिवो, दिवाळी 2007
75) मुक्ती .... कोंकणी, दिवाळी 2007

कावळ्याचें स्राद्ध

कावळिणीन पुताक विचारलें,
आरे,
बापायचें स्राद्ध करिना?
कावळ्याच्या पुतान म्हळें,
बापायन म्हजे खातीर कितें केलां?
कावळिणीन म्हळें
बापायन तुजे खातीर
कांयच करुंक ना आसत
पूण तुका जल्म तरी दिला मरे?

कावळ्याच्या पुतान रागान
दोन-तीनदां तकली आपटिली
आनी कावळेभटागेर गेलो
कावळेभटान तीथ काडून दिली

कावळ्याच्या पुतान स्राद्धाची
सगळी तयारी केली
स्राद्धा दिसा दोन - चार सोयरेय आयले
कावळेभटान धर्माप्रमाण
सगळें यथासांग केलें
कावळ्याच्या पुतान पिंड व्हरून
देवळा लागसारच्या झाडामुळांत दवरलो

देवळाच्या पारार बशिल्लो
अर्द पिसो भिकारी
धावंत येवन पिंड खावपाक लागलो

मनीस आफुडलो, मनीस आफुडलो
कावळयाचो एक सोयरो आडूडलो

कावळिणीचे दोळे ओले जाले
दुकां आयलीं
तातूंतलीं दोन दुकां झाडा मुळांत पडलीं
आनी सुके मातयेंत जिरून गेलीं